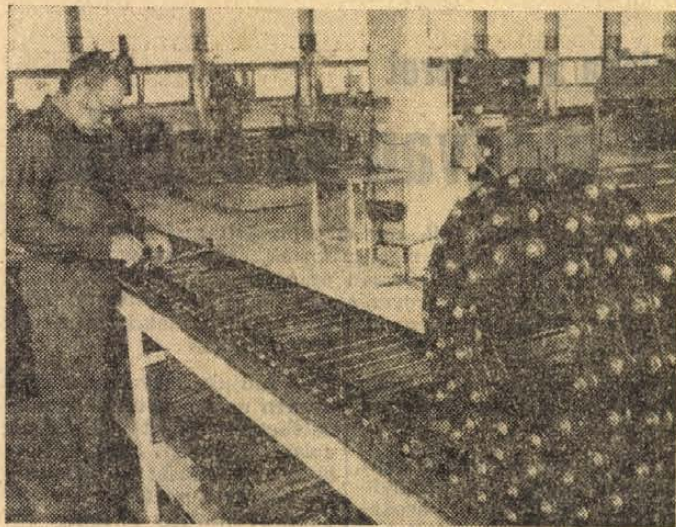

Forgácsológéphez készül

A Gödöllői Vegyipari Szövetkezet egyik terméke ipari forgácsológépek szalagrendszere. A fémforgács eltávolítására szolgáló berendezést képünkön Illés István lakatos szereli össze (Vimola Károly felvétele)

Falun a létminimum

Nálunk sláger a lecsó

Falun a létminimum kevesebb forintban testesül meg, mert a ház körül sok minden megterem. A fejlettebb infrastruktúra miatt kisebbek az ezzel kapcsolatos kiadások, valamint a közlekedés is olcsóbb. Mindezt nem falun élő gazda, térszáz, kétlaki munkás, vagy kétlaki értelmiségi szájából hallottam, hanem egy újságírókban olvastam, feltehetően olyan ember szájából, aki még csak átutazott falun.

Csodálatos dolog például az a nyári időszak. Ha szabadságon vagyunk, tovább élvezhetjük a napsütést. A nyári időszakban nagy tartalékokat tárt fel a kertészkedő ember termelőmunkájában is. Egy órával tovább dolgozhatunk a kertben, s egy órával korábban is kelünk fel. Most augusztus elején, a telihold is nekünk segít. Igaz, kisebb körben arról álmodoztam, hogy holdvilágos estéken távcsóval kutatom majd az eget.

A műszer árán porosodik, holdunk egyre távolibbnak tűnik, s azzal átlátom magam, hogy a kráterek és a víztelen tengerek úgysem változnak ott fenn. A földön viszont minden egyes dologtalanul eltelt nap igencsak észrevehető. A csillagászokdás helyett tehát intenzív zöldségtermesztésre adtam a fejem, persze csak amatőr módon. A klasszikus történet az enyém, tavaly még csak egy piciny sátram volt, az idén már két piciny, egy-egy méterrel megtoldva. A múlt nyáron csak családai szükségletre termeltem, most költségeim harmadát már sikerült a piacon ellentételeznem. A többi részt leesszük. Igaz, az árak most jóval alacsonyabban a tavalyinál, amikor augusztusban még negyven forintot is elkérték a standokon a paradicsomért. Nálunk sláger a lecsó.

Mondhatják, én is azon büns lelkek közé tartozom, akik mit sem konyitva a mesterséghez, most túlermelést okoznak. Amikor paprikát, paradicsomot, uborkát hajt az ember, kezdetben mindenki egyformán buta.

Nem árt emlékeztetni rá, miért lendült fel a fólia alatti termesztés. Egyrészt azért, mert szabadföldön egyre kevesebb termelt, ami a falusi ember önellátásához is szükséges volt. Pedig lépten-nyomon hirdették, alacsony szintű a zöldség- és gyümölcsfogyasztás hazánkban, holott ez az egészséges táplálék. A másik ok: a termékek magas ára. Azért kényszerültünk fóliázni, mert nem tudtuk megfizetni az üzleti, piaci árakat. Nem hírtelen meggazdagodás reményében. Termelőnek ehhez éjt nappallá kell tennie. Most pedig jóformán arra megy el a pénzünk, hogy termeljék ezeket a vitaminforrásokat.

Bolgárkertész sohasem lesznek, de őstermelők is elismeréssel bólintottak paprikám láttán. Titkolt büszkeséggel vettem össze a friss szedés minőségét a fonyóadt üzletivel. Boldogan szálltam buszra, hogy leutazva Turára, apósomra bízzam a fővárosi értékesítést. Először tehát távolodtam a piactól, de abban bíztam, ha falumban 37 forint a többnapos paprika kilója,

akkor én sem járok rosszul a kimért portékával. Csalatkozom, mert húsz forintért vettem meg kilóját, pontosabban 18-ért, mert két forintba került a zacskó.

Lesz még jobb ár is a piacon, s már csak azért is termelnem kell, mert akkor majd többbe kerülne megvennem. Persze nem a valódi piac értéktelével vitatkozom. Az ellen tiltakozom, amikor erőszakot vesznek ezen az intézményen, s ez ideig-óráig, esetleg egy egész időnyen át érvényesül. Például úgy tartja az árát az élelmiszerbolt — és talán a készletét is —, hogy kiírja az ajtajára egy cetlín: a bolt előtt zöldséget tilos árusítani. (A szomszédban álló két zöldségbolt pedig zárva tart.)

Eltértem volna a tárgytól? Nem hiszem, mert ez a példa is jó annak megvilágítására, miért csodálkoztam a bevezetőben említett sorokon. Egyesek úgy érzik, hogy a sok minden magától terem meg. A teremtetés nem magától történik, sőt sokszor csak vetünk, de nem aratunk. Nem az a gond, hogy az egyik évben nem terem burgonya, a másikban pedig kilókat szedünk ki egy-egy bokor alól, mert más volt az időjárás. Ez a termelés természete! A gond az, amikor negyedszáz forintért árulják a vetőgumót, pedig annyi van belőle, hogy még májusban sem kél el.

Ami a közlekedést illeti, a falusi olcsóbb voltának hírdetése egyszerűen nem vitatható. (Csak akkor olcsóbb, ha kerékpárra ülünk.) Ahol hiányzik az infrastruktúra, meg jobban, mint a városokban, a hiány veszteséget okoz, tehát drága. Igaz, telefonálni csak a segélykérő telefonon lehet, s nem fizetünk telefonszámlát, de ha helyette autóból ülünk, vonatra szállunk, többet költenek.

Sokáig lesz azonban sajnos téma még a létminimum, amíg ezek a gondok megoldódnak. De ha — szándékunk szerint — megoldódnak, ezek és mások is, akkor talán majd nem kell ezen vitáznunk.

Balázs Gusztáv

Növénytermesztés, talajhasználat Energetikai mérővizsgálat

A szántóföldi növénytermesztés kulcsszavai a technológia fő munkaszakaszaira vonatkoznak. Magány-előkészítés, vetés, fejtárgyázás, növényvédelem, gyomirtás, betakarítás, szántás. Mindezt összefoglalva úgy is mondhatjuk: talajhasználat.

A talajhasználat mértéke minden eddigi nagyságrendet meghaladó értéket ért el. Megvalósítása alkalmanként jelentős hibával terhelt, s az ezzel kapcsolatos veszteségek is számottevőek, népgazdasági szinten sokszor felbecsülhetetlen mértékűek. Ugyanakkor a talajművelő gépek energiafelhasználása és munkaminősége szempontjából a talaj fizikai állapotának mutatói az elsődlegesek, melyeket a talajművelés gyakorlati megvalósítása

GÖDÖLLŐI Hírlap

A PEST MEGYEI HÍRLAP KÜLÖNKIADÁSA

XV. EVFOLYAM, 182. SZÁM

1988. AUGUSZTUS 1. HÉTFŐ

Családias könyvtár Isaszegen

A hivatalos átadás előtt

Napjainkban még ritkaság, hogy egy község könyvtárában legalább olyan jól érezze magát az olvasó, mint saját lakásában. Nem, nem a könyvekkel és a folyóiratokkal vagy a könyvtárosok kedvességével van baj, hanem az otthon adó épület korával, berendezésének kopottságával. Isaszegen viszont úgy sikerült bővíteni a művelődési házat, hogy az új szárnyban kialakított körülmények állják a versenyt bármely korszerűen berendezett lakással. Jelekpes is lehet, hogy a hónap közepén ünnepélyesen átadandó épületben a községi könyvtár az emeleten kapott helyet.

Az isaszegieknak nem kell különösképpen magyarázni, milyen előrelépést jelent ez a változás. Régi helyükön már már elviselhetetlen volt a zsúfoltság, amiben azért az is szerepet játszott, hogy a nagyközségi tanács, ahogy erejéből tellett, megfelelően támogatta a könyveszerzést. Bár könyvből sosem lehet eleget vásárolni, a gyűjtemény folyton értékes, színvonalas kötetekkel is gazdagodott.

Témacsoportosan

Az új elhelyezés révén egy szinttel tehát magasabbra léphet a könyvtár, s ez minőségi változást is jelent. A könyvállományt nem a hagyományos módon helyezik el. Az olvasók keresési szokásainak ismerete és a könyvtárosok szakmai tájékozódása alapján döntöttek a témacsoportos elhelyezés mellett. Ez és az esztétikus környezet együttese teremti családias hangulatot a tékában.

Isaszegen a jelek szerint sokan érzik azt, hogy egy jó, megfelelő körülmények között dolgozó könyvtár is erősítheti az ott lakók kötődését a településhez. A nagyközségi tanács legutóbbi végrehajtó bizottsági ülésén — ezért is érthetően — az új könyvtárral kapcsolatos feladatokról hangzott el beszámoló.

Néhány napja a könyvtár vezetőjétől, Horváth Árpádné-tól kaptunk levelet, amelyben örömmel értesít, mint a könyvtár barátját, hogy régi álmuk hamarosan valóra válik. Gyönyörű új épületük hivatalos átadása augusztus 18-án, este hét órakor lesz.

Pompás kilátás

A költözködés előkészítése és a leltározás miatt bizony sokáig könyv nélkül maradtak az isaszegieknél, mert március 7-én bezártak. A huszonegyezer kötetes könyvtárak ötvenként kötelesek állományellenőrzést tartani. A két feladatot ésszerű volt együtt elvégezni. Májusban három nap alatt vitték át a könyveket az új otthonukba.

Az eltelt hónapok alatt többször jártam Isaszeg új büszkeségében, s a könyvtárosok boldog készülődése rám is átragadt. Az új otthonban megfelelő a világítás, és az sem megvetendő, hogy pompás kilátás nyílik az ablakokból a településre. A körülmények egyaránt megtisztelik az olvasót és az irodalmat.

A családi könyvtár kialakításánál nincsen sablon. Mindig a különböző érdeklődési körök és az aktuális igények formálják a könyvtári rendet. A helyben olvasást és a kutatómunkát szolgálja az olvasóterem, amelyben továbbra is a hagyományos rendben lehet válogatni.

Közösségszervező

Az intézmény nagyon fontos része a gyermekkönyvtár. Az ezzel kapcsolatos munka tervét, elképzeléseit Majsa Györgyné dolgozta ki. Az olvasószolgálati munkában például igen fontosnak tartja, hogy a könyvtárba járó gyerekeket megismerjék, megfelelő kapcsolatot alakítsanak ki velük.

Mindebből kitűnik, hogy a könyvtár Isaszegen nem csu-

Az Egyszerű Ingázó és a többiek Csak a legközelebbi padig

HATÁROZOTTAN az az érzésem néha, hogy ha csak úgy vaktában eldobnák egy követ, az már röptében eltalálna rendeltetés és rendelkezések tucatját.

A történet szereplőjét nevezzük Egyszerű Ingázónak, merthogy Budapestre vonatzik naponta. Mostanság ugyan nem, mivel egy kellemetlen napon rosszul érezte magát, szót a munkatársainak, hogy másnap alighanem fel kell keresnie otthon az orvost. Meg is tette, s a vizsgálat után rögtön a kezébe nyomták a kórházi beutalót. A kórházban megműtötték, az események gyorsan sorjázta egymás után, közben azonban kimaradt a legesleglényesebb. Hogy értesítse a termelési osztályt. A kórházi ágyon forgolódva ugyan eszébe jutott, hogy hátha hivatalosan is kéne valamit intézkedni, de megnyugtatta magát: a munkatársak biztosan szólnak a főnökségnek — mely főnökség nem az Egyszerű Ingázó gyakorlati munkájának színhelyén, hanem a központban székel —, hogy nem tűnt el nyomtalanul, jelentkezní is fog, csak most éppen felvágott hassal kénytelen feködni.

De jött a levél. Hogy a felosztás kézhezvételétől számított három napon belül hitelt érdemlően igazolja távollétét, különben munkakönyvébe bejegyzik: kilépett. E hírre Egyszerű Ingázó legközelebbi hozzátartozója — aki eddig nem érezte legürgősebb teendőjének, hogy hitelt érdemlő igazolásokkal felváltva munkahelyi központokat keresse fel, főleg mert ő is úgy tudta, elég, ha a munkatársak bejelentik, hogy Egyszerű In-

pán könyvek tára, hanem olyan közművelődési intézmény, amely kultúra- és közösségszervező feladatokat is vállal. Pedig ebben az írásban éppen csak szemelgetünk dolgozóik elképzeléseiből. A megvalósítás során azonban igyekeznék beszámolni annak sikereiről.

B. G.

Vendég diákok a Ganzban

Először fogadott a gödöllői Ganz Árammérőgyár külföldi egyetemistákat egy hónapos tanulmányútra. Jeroen Hansen Hollandiából, Seppo Halonen Finnországból érkezett, és a gyár számítógépes tervezőmunkáját tanulmányozzák. Ez a forma lehetőséget nyújt magyar fiatalok hasonló utazására nyugati országokba.

(Vimola Károly felvétele)

Nem semmi!

Nem semmi! Újdonsült ismerősim szavajárása ez és ezt hallom most is tőle, amikor velem együtt halgatja a percekig tartó éktelen csörömpölést. Kínéznék az ablakon és azt látjuk, hogy egy szaki kalapáccsal veri ki az üvegeket a körülbelül három méterszer három méteres keretből. Abban vagy tucat kisebb ablakocska volt, és időbe telik valamennyi kitorése. A munka végeztével szétszedik a favázat is. Másnap nálunk jár egy üveges, egészen pontosan lakásunkban. Az a feladata, hogy az ajtószárnyból kivegyen két mintás üveglapot és cserélje ki azokat egyszerű sikküvegre, mert már a többi is ilyen. Érdekes módon emberem nem kalapáccsal lát munkához, mert a mi megunt üvegünk neki még jó lesz egy másik ajtóhoz. Ez sem semmi!

Takarékoskodjunk!

Vizkorlátozás

Az elmúlt napokban Gödöllő mellett több faluban is elrendeltek vizkorlátozást. Aszódon és Bagon például harmadofokú, aminek értelmében időszakonként szünetel a vízszolgáltatás.

zom, nyilván volt rá nyomós ok — a fertőzésveszély, lélektani meggondolások, egyebek —, hogy ezt megalkották. Ke-repestarcán viszont roppant sajátosan értelmezik. Az egyik látogatási napon beengedik a gyerekeket a bejáró és a kórházépület előtti parkba, ahol a lábadozók, a fennjárók magukhoz ölelhetik unokájukat, lányukat, fiukat.

— Csak a legközelebbi padig! — könyörög az apuka, aki éppen azért merre elvinni a lányát, mert két nappal ezelőtt azt látta, hogy más gyerekek is ott sétálnak a kerti utakon a mama kezét fogva, s közben arra gondol, hogyha a kórházépületbe való bejutást meg akarják akadályozni, ahhoz elég lenne egy ór, ott a másik ajtónál, és nem érti, hogy a park miért tiltott terület az egyik napon és miért nem a másikon.

A portásfülké előtti részen vibráló línshangulat. A büfében egymás hegyén-hátán gyerekek és felnőttek. Aki szemfüles, oldalra kerül, beadja a gyereket a kerítésen.

— Ugy? — zúg a tömeg. — Az már bent van, az enyém meg nem mehet be?!

A KAPUSOKAT többen elátkozzák. Ők pedig: — Kérem, fogalmazzanak egy levelet a kórház vezetőségének, írják alá, mi addig semmit nem tehetünk! Ez rendelkezés!

Akkor tehát panaszos levél helyett:

Tisztelt kórházi vezetés! A látogatók e helyt kérik, tessék eldönteni, hogy az a rendelkezés, ami szerdán nem érvényes, csak vasárnap, vagy egyáltalán ne legyen érvényes, de akkor következtessen! Hogy mégis, a látogató — aki nem mindig renitens, ha annak látszik is — tudja mihez tartani magát.

Koblencz Zsuzsa

ISSN 0133-1957 (Gödöllői Hírlap)